

Valovanje

Bojan
Pisk

- I. Kako sem blizu
naglih sten,
ki jih zapiraš
in razmikaš
vzvalovana
kot tanka,
bistra voda,
gibka in iskana;
kako sem blizu,
vroč
in s pozno žejo
zasvojen.
- II. Kdaj bom
na tvojih pobočjih
mlad,
kdaj bom
v tvojem rastlinju
močan,

kdaj bom
od tvojih vrelcev
zdrav,
zdrav in ne več
zavdan?

III. Izlij se vame
v jaro strd,
šumeča vsa
in zla;
na dušek zase
in za me
do dna.

IV. Pa razbesediš
mi besedje,
da zamiram,
pa raztelesim
ti telo,
da zaživiš.

V. Sprostiš se,
ko izdolbeš me
v odziv
nemočni hkratnosti:
sledovom ledij
in primiku
govoreče sle.

VI. Prebredeš me
kot nizko,
voljno ločje
in zajeziš
moj talni tok
na kraju zoženih
in slepih struj.

VII. V tej igri s tabo
ni poteze,
in zmage ni
in ne poraza;
v umiku je prodor
le ostra,
nepremična raza.

VIII. Želim si,
da me luč stotera
razdeli,
stotera luč
iz praproti,
potokov
in divjadi,
da se zravnjam
in krenem
v vse smeri
med tvojimi
strmečimi prepadi.